

■ מימרא-statement
 ⚡ קושיא-challenge
 ^ שאלה-question
 ! תירוץ-answer
 ■ ראייה-proof
 ◆ חולקים-disputants
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment
 O מעשה-story
 :מקרא-key

Talmud Navigator

פסחים-אור לארבעה עשר	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא												
אור לארבעה עשר בודקין את החמץ לאור הנר.												■
כל מקום שאין מכניסין בו חמץ - אין צריך בדיקה.												■
ובמה אמרו שתי שורות במרתף - מקום שמכניסין בו חמץ, בית שמאי אומרים: שתי שורות על פני כל המרתף	[בית שמאי]											◆ ■
שתי שורות החיצונות, שהן העליונות.	בית הלל:											◆ ■
מאי אור?												^ ◇
נגהי	רב הונא:											◆ ! ◇
לילי.	רב יהודה:											◆ ! ◇
קא סלקא דעתך דמאן דאמר נגהי - נגהי ממש, ומאן דאמר לילי - לילי ממש.												■
(בראשית מד) הבקר אור והאנשים שלחו	מיתיבי:											◇
אלמא: אור יממא הוא												◇
מי כתיב האור בקר? הבקר אור כתיב, כמאן דאמר: צפרא נהר. וכדרב יהודה אמר רב												!
לעולם יכנס אדם בכי טוב ויצא בכי טוב.	דאמר רב יהודה אמר רב:											■ !
(שמואל ב ג) וכאור בקר יזרח שמש	מיתיבי:											◇
אלמא אור יממא הוא												◇
מי כתיב אור בקר? וכאור בקר כתיב. והכי קאמר: וכאור בקר בעולם הזה - כעין זריחת שמש לצדיקים לעולם הבא.												!
(בראשית א) ויקרא אלהים לאור יום	מיתיבי:											◇
אלמא אור יממא הוא												◇
הכי קאמר: למאיר ובא קראו יום.												!
אלא מעתה ולחשך קרא לילה - למחשך ובא קרא לילה? - והא קיימא לן דעד צאת הכוכבים יממא הוא												◇
אלא הכי קאמר: קרייה רחמנא לנהורא: ופקדיה אמצותא דיממא, וקרייה רחמנא לחשוכא ופקדיה אמצותא דלילה.												!
(תהלים קמח) הללוהו כל כוכבי אור	מיתיבי:											◇
אלמא אור אורתא הוא												◇
הכי קאמר: הללוהו כל כוכבים המאירים.												!
אלא מעתה, כוכבים המאירים הוא דבעו שבוחי, שאינן מאירין - לא בעו שבוחי? והא כתיב (תהלים קמח) הללוהו כל צבאין												◇
אלא הא קא משמע לן: דאור דכוכבים נמי אור הוא.												!
למאי נפקא מינה												^
לנודר מן האור												!
הנודר מן האור - אסור באורן של כוכבים.	דתינא:											■ !
(איוב כד) לאור יקום רוצח יקטל עני ואביון ובלילה יהי כגנב	מיתיבי:											◇

❖ חולקים-disputants
 ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 ^ שאלה-question
 ! תירוץ-answer
 ■ ראיה-proof
 < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment
 O מעשה-story

מקרא-key:

פסחים-אור לארבעה עשר		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
הא מדקאמר ובלילה יהי כגנב - אלמא אור יממא הוא				◊								
התם הכי קאמר: אי פשיטא לך מילתא כנהורא, דאנפשות קאתי - רוצח הוא וניתן להצילו בנפשו, ואי מספקא לך מילתא כליליא - יהי בעיניך כגנב, ולא ניתן להצילו בנפשו.				!								
(איוב ג) יחשכו כוכבי נשפו יקו לאור ואין ואל יראה בעפעפי שחר	מיתבי:			◊								
מדקאמר יקו לאור ואין - אלמא אור יממא הוא				◊								
התם מילט הוא דקא לייט ליה איוב למזליה, אמר: יהא רעוא דליצפיה הך גברא לנהורא ולא לישכחיה.				!								
(תהלים קלט) ואומר אך חשך ישופני ולילה אור בעדני	מיתבי:			◊								
אלמא אור יממא הוא				◊								
התם הכי קאמר דוד: אני אמרתי אך חשך ישופני לעולם הבא שהוא דומה ליום, עכשיו - העולם הזה שהוא דומה ללילה אור בעדני.				!								
בודקין אור ארבעה עשר, ובארבעה עשר שחרית, ובשעת הביעור.	מיתבי: רבי יהודה:			◊								
מדקאמר רבי יהודה בודקין אור ארבעה עשר ובארבעה עשר שחרית אלמא אור אורתא הוא שמע מינה.				◊								
מאימתי ארבעה עשר אסור בעשיית מלאכה? רבי אליעזר בן יעקב אומר: משעת האור.	מיתבי: [ראב"י]			◊								
משעת הנץ החמה.	רבי יהודה:			◊								
וכי היכן מצינו יום שמקצתו אסור בעשיית מלאכה ומקצתו מותר בעשיית מלאכה?	רבי אליעזר בן יעקב לרבי יהודה:			◊								
הוא עצמו יוכיח, שמקצתו מותר באכילת חמץ ומקצתו אסור באכילת חמץ.	אמר ליה: [רבי יהודה]			!								
מדקאמר רבי יהודה משעת הנץ החמה, אלמא: אור דקאמר רבי אליעזר בן יעקב - אורתא הוא לא, מאי אור - עמוד השחר.				!								
אי הכי, דקאמר ליה: היכן מצינו יום שמקצתו מותר בעשיית מלאכה ומקצתו אסור בעשיית מלאכה, נימא איהו לנפשיה, הא איכא לילה דקא שרי רבי אליעזר בן יעקב				◊								
הכי קאמר: בשלמא לדידי - אשכחנא דקא פלגי רבנן בין יממא לליליא				!								
גבי תענית ציבור: עד מתי אוכל ושותה - עד שיעלה עמוד השחר. דברי רבי אליעזר בן יעקב.	דתניא: [ראב"י]			!								
עד קרות הגבר.	רבי שמעון:			!								
אלא לדידך, היכא אשכחנא יממא גופיה דפלגי ביה רבנן?				!								
הוא עצמו יוכיח, שמקצתו מותר באכילת חמץ ומקצתו אסור באכילת חמץ.	אמר ליה: [רבי יהודה]			!								
שפיר קאמר ליה רבי יהודה לרבי אליעזר				◊								
אמינא לך אנא מלאכה דרבנן, ואת אמרת לי חמץ דאורייתא, דעד הכא - אסור רחמנא ועד הכא - שרא רחמנא.	הכי קאמר ליה רבי אליעזר:			!								
ואידך?				◊								
שעות דרבנן.	[רבי יהודה]			!								
ואידך?				◊								
הרחקה הוא דעבוד רבנן לדאורייתא.	[ראב"י]			!								
איך משיאין משואות אלא על החדש שנראה בזמנו לקדשו, ואימתי משיאין משואות - לאור עבורו.	מיתבי:			◊								

◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

פסחים אור לארבעה עשר		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אלמא: אור אורתא הוא שמע מינה.												◊	ב:
היה עומד כל הלילה ומקריב על המזבח, לאורה טעון קידוש ידים ורגלים, דברי רבן אורה שאני.	מיתבי: [רבי]											◊	ב:
המפלת אור לשמונים ואחד, בית שמאי פוטרין מקרבן מחייבים.	מיתבי מר זוטרא [בית שמאי] [בית הלל]											◊	ב:
מאי שנא אור שמנים ואחד מיום שמנים ואחד? אם שיוה לו לטומאה - לא ישוה לו לקרבן?	אמרו להן להם בית הלל לבית שמאי:											◊	ג:
מדקאמר בית הלל לבית שמאי מאי שנא אור שמנים ואחד מיום שמנים ואחד שמע מינה הוא שמע מינה.												◊	ג:
יכול יהא נאכל אור לשלישי ודין הוא: זבחים נאכלים ליום אחד, ושלמים נאכלים לשני ימים. מה להלן לילה אחר היום - אף כאן לילה אחר היום, תלמוד לומר: (ויקרא יט) ביום זבחכם יאכל וממחרת והגותר עד יום - בעוד יום הוא נאכל, ואינו נאכל לאור שלישי. יכול ישרף מיד, ודין הוא: זבחים נאכלין ליום ולילה אחד, ושלמים נאכלין לשני ימים ולילה אחד, מה להלן - תיכף לאכילה שריפה, אף כאן - תיכף לאכילה שריפה. תלמוד לומר: (ויקרא ז) והגותר מבשר הזבח ביום השלישי באש ישרף - ביום אתה שורפו, ואי אתה שורפו בלילה.	מיתבי:											◊	ג:
מדקאמר יהא נאכל אור לשלישי אלמא: אור אורתא הוא שמע מינה.												◊	ג:
אור של יום הכפורים מתפלל שבע ומתודה, שחרית מתפלל שבע ומתודה, במוסף מתפלל שבע ומתודה, במנחה מתפלל שבע ומתודה, בערבית מתפלל מעין שמונה עשר.	תא שמע: [ת"ק]											◊	ג:
מתפלל שמונה עשר שלימות, מפני שצריך לומר הבדלה בחונן הדעת.	רבי חנינא בן גמליאל אומר - משום אבותיו:											◊	ג:
אלמא: אור אורתא הוא שמע מינה.												◊	ג:
לילי ארבעה עשר בודקין את החמץ לאור הנר	תא שמע, דתני דבי שמואל:											◊	ג:
אלמא: אור אורתא הוא												◊	ג:
אלא: בין רב הונא ובין רב יהודה, דכולי עלמא: אור אורתא הוא. ולא פליגי, מר כי אתריה ומר כי אתריה. באתריה דרב הונא קרו נגהי, ובאתריה דרב יהודה קרו לילי.												◊	ג:
ותנא דידן מאי טעמא לא קתני לילי?												◊	ג:
לישנא מעליא הוא דנקט. וכדרכי יהושע בן לוי												◊	ג:
לעולם אל יוציא אדם דבר מגונה מפיו, שהרי עקם הכתוב שמונה אותיות ולא הוציא דבר מגונה מפיו, שנאמר (בראשית ז) מן הבהמה הטהורה ומן הבהמה אשר איננה טהרה	דאמר רבי יהושע בן לוי:											◊	ג:
תשע שנאמר (דברים כג) כי יהיה בכך איש אשר לא יהיה טהור מקרה לילה.	רב פפא:											◊	ג:
עשר, ו"ו דטהור.	רבינא:											◊	ג:
שש עשרה, שנאמר (שמואל א כ) כי אמר מקרה הוא בלתי טהור הוא כי לא טהור.	רב אחא בר יעקב:											◊	ג:
לעולם יספר אדם בלשון נקיה, שהרי בזב קראו מרכב ובאשה קראו מושב ואומר: (איוב טו) ותבחר לשון ערומים ואומר (איוב לג) ודעת שפתי ברור מללו.	תניא דבי רבי ישמעאל:											◊	ג:
מאי ואומר?												◊	ג:
וכי תימא: הני מילי - בדאורייתא, אבל בדרבנן לא - תא שמע: ואומר ותבחר לשון ערומים. וכי תימא: הני מילי - בדרבנן, אבל במילי דעלמא - לא, ואומר ודעת שפתי ברור מללו.												◊	ג:
ובאשה לא כתיב בה מרכב? והכתיב (בראשית כד) ותקם רבקה ונערתיה ותרכבנה על הגמלים												◊	ג:
התם משום ביערותא דגמלים אורחא היא.												◊	ג:
והכתיב (שמות ד) ויקח משה את אשתו ואת בניו וירכבם על החמך												◊	ג:

statement-מימרא- ❑
 challenge-קושיא- ⚡
 question-שאלה- ^
 answer-תירוץ- !
 proof-ראיה- ■

❖ חולקים-disputants
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום-חזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment
 story-מעשה- O

מקרא-key:

Talmud Navigator

פסחים-אור לארבעה עשר	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
התם משום בניו אורחא הוא.										!		
והכתיב: (שמואל א' כ"ה) והיא רכבת על החמור										⚡	◇	
התם משום ביעתותא דליליא - אורחא הוא.										!		
ואיבעית אימא: משום ביעתותא דליליא - ליכא, משום ביעתותא דדוד - איכא.										!		
ואיבעית אימא: ביעתותא דדוד נמי ליכא, משום ביעתותא דהר איכא.										!		
ובאורייתא מי לא כתיב טמא?										⚡		
אלא: כל היכא דכי הדדי נינהו - משתעי בלשון נקיה, כל היכא דנפישין מילי - משתעי בלשון קצרה.										!	◇	
לעולם ישנה אדם לתלמידו דרך קצרה.	כדאמר רב הונא אמר רב, ואמרי לה אמר רב הונא אמר רב משום רבי מאיר:									!	◇	
וכל היכא דכי הדדי נינהו משתעי בלשון כבוד? והא רוכבת ויושבת דכי הדדי נינהו, וקאמר רוכבת רכבת כתיב.										⚡		
הנהו תרי תלמידי דהווי יתבי קמיה דרב, חד אמר: שויתנין האי שמעתא כדבר אחר מסנקן, וחד אמר: שויתנין האי שמעתא כגדי מסנקן. ולא אשתעי רב בהדי דהאיך.										○	◇	
הנהו תרי תלמידי דהווי יתבי קמיה דהלל וחד מינייהו רבן יוחנן בן זכאי, ואמרי לה קמיה דרבי וחד מינייהו רבי יוחנן. חד אמר: מפני מה בוצרין בטהרה ואין מוסקין בטהרה? וחד אמר: מפני מה בוצרין בטהרה ומוסקין בטומאה? אמר: מובטח אני בזה שמורה הוראה בישראל. ולא היה ימים מועטים עד שהורה הוראה הנהו תלתא כהני, חד אמר להו: הגיעני כפול, וחד אמר: הגיעני כזית, וחד אמר: הגיעני כונב הלטאה. בדקו אחריהו ומצאו בו שמץ פסול.										○	◇	
איך בודקין מן המזבח ולמעלה?	והא תנן:									⚡		
לא תימא שמץ פסול אלא אימא שחץ פסול.										!		
ואי בעית אימא: שאני התם - דאיהו דארע נפשיה.										!		
ההוא ארמא דהוה סליק ואכיל פסחים בירושלים, אמר, כתיב (שמות יב) כל בן נכר לא יאכל בו, כל ערל לא יאכל בו ואנא הא קאכילנא משופרי שופרי. אמר ליה רבי יהודה בן בתירא: מי קא ספו לך מאליה? - אמר ליה: לא. - כי סלקת להתם אימא להו: ספו לי מאליה. כי סליק אמר להו: מאליה ספו לי. אמרו ליה: אליה לגבוה סלקא. אמרו ליה: מאן אמר לך הכי? אמר להו: רבי יהודה בן בתירא, אמרו: מאי האי דקמין? בדקו בתריה ואשכחוהו דארמא הוא, וקטלוהו. שלחו ליה לרבי יהודה בן בתירא: שלם לך רבי יהודה בן בתירא דאת בנציבין ומצותתך פרוסה בירושלים.	[רבי יהודה בן בתירא]									○	◇	
רב כהנא חלש, שדרוהו רבנן לרבי יהושע בריה דרב אידי, אמרו ליה: זיל בדוק מאי דיניה. אתא אשכחיה דנח נפשיה. קרעיה ללבושיה, ואהדריה לקרעיה לאחוריה, ובכי ואתי. אמרו ליה: נח נפשיה? אמר להו: אנא לא קאמינא, (משלי י') ומוציא דבה הוא כסיל.	[רבי יהושע בריה דרב אידי]									○	◇	
יוחנן חקוקא נפק לקרייתא, כי אתא אמרו ליה: חייטין נעשו יפות? אמר להם: שעורים נעשו יפות. אמרו ליה: צא ובשר לסוסים ולחמורים דכתיב (מלכים א ה) השערים והתבן לסוסים ולרכש.										○		
מאי הוי ליה למימר?										⚡		
אשתקד נעשו חייטין יפות. אי נמי: עדשים נעשו יפות.										!		
רב בר אחוה דרבי חייא ובר אחתיה. כי סליק להתם אמר ליה: [רבי חייא] אייבו קיים? אמר ליה: [רב] אימא קיימת? אמר ליה: [רבי חייא] אימא קיימת? אמר ליה: [רב] אייבו קיים? אמר ליה: [רבי חייא] לשמעיה: חלוץ לי מנעלי, והולוך כלי אחרי לבית המרחץ.										○	◇	
שמע מינה תלת										■		
שמע מינה: אבל אסור בנעילת הסנדל										■	◇	
ושמע מינה: שמועה רחוקה אינה נוהגת אלא יום אחד										■	◇	

disputants- חולקים- statement- מימרא
challenge- קושיא- question- שאלה- תירוץ- answer- ראייה- proof-

◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review
 < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment
 O מעשה- story

מקרא- key:

פסחים-אור לארבעה עשר		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ושמע מינה: מקצת היום ככולו.												◇
ההוא דאמר: וזנו דיני. אמרי: שמע מינה מדן קאתי, דכתיב (בראשית מט) דן ידין עמו כאחד שבטי ישראל.												◇
ההוא דהוה קא אזיל ואמר אכיף ימא אסיסני ביראתא, בדקו ואשכחיהו דמזבולן קאתי, דכתיב (בראשית מט) זבולן לחוף ימים ישכן.												◇
והשתא דקיימא לן דלכולי עלמא אור אורתא הוא. מכדי, בין לרבי יהודה ובין לרבי מאיר חמץ אינו אסור אלא משש שעות ולמעלה, ונבדוק בשית												◇
וכי תימא: זריון מקדימין למצות												!
נבדוק מצפרא דכתיב: (ויקרא יב) וביום השמיני ימול בשר ערלתו												!
כל היום כולו כשר למילה, אלא שזריון מקדימים למצות. שנאמר (בראשית כב) וישכם אברהם בבקר.	ותניא:											!
בשעה שבני אדם מצויין בבתיהם, ואור הנר יפה לבדיקה.	רב נחמן בר יצחק:											!
הילכך, האי צורבא מרבנן לא לפתח בעידיניה באורתא דתליסר דנגהי ארבסר, דלמא משכא ליה שמעתיא ואתי לאימנועי ממצוה.	אביי:											!
בעו מיניה מרב נחמן בר יצחק: המשכיר בית לחבירו בארבעה עשר, על מי לבדוק? על המשכיר לבדוק - דחמירא דידיה הוא, או דלמא על השוכר לבדוק - דאיסורא ברשותיה קאי?												^
המשכיר בית לחבירו על השוכר לעשות לו מזוזה	ת"ש:											!
מזוזה חובת הדר היא	התם, הא אמר רב משרשיא:											!
הכא מאי?												^
המשכיר בית לחבירו, אם עד שלא מסר לו מפתחות חל ארבעה עשר - על המשכיר לבדוק, ואם משמסר לו מפתחות חל ארבעה עשר על השוכר לבדוק.	אמר להו רב נחמן בר יצחק, תנינא:											!
המשכיר בית לחבירו בארבעה עשר, חזקתו בדוק או אין חזקתו בדוק?												^
למאי נפקא מינה? - לישיליה												!
דליתיה להאי דלשוליה, לאטרוחי להאי מאי?												!
הכל נאמנים על ביעור חמץ, אפילו נשים אפילו עבדים אפילו קטנים.	אמר להו רב נחמן בר יצחק, תניתוה:											!
מאי טעמא מהימני - לאו משום דחזקתו בדוק? דקסבר: הכל חברים הם אצל בדיקת חמץ.												!
חבר שמת והניח מגורה מליאה פירות, אפילו הן בני יומן - הרי הן בחזקת מתוקנים.	דתניא:											!
וממאי? דילמא שאני הכא משום דקאמרי הני.												!
אטו אמירה דהני מידי מששא אית ביה?												!
אלא מאי - דחזקתו בדוק, האי הכל נאמנים? כל הבתים בחזקת בדוקין בארבעה עשר מיבעי ליה												!
אלא מאי - משום אמירה דהני, הא לא אמרי הני - לא, תפשוט מיניה דאין חזקתו בדוק												!
לא, לעולם אימא לך חזקתו בדוק, והכא במאי עסקינן - דמוחזק לן דלא בדק, וקאמרי הני בדקיניה. מהו דתימא: לא להימנינהו רבנן, קא משמע לן: כיון דבדיקת חמץ מדרבנן הוא, דמדאורייתא בביטול בעלמא סגי ליה - הימנינהו רבנן דרבנן.												!
המשכיר בית לחבירו בחזקת בדוק, ומצאו שאינו בדוק מהו? מי הוי כמקח טעות, או לא?	איבעיא להו:											^
לא מיבעיא באתרא דלא יהיבי אגרא ובדוקו - דניחא ליה לאיניש לקיומי מצוה בגופיה, אלא אפילו באתרא דיהיבי אגרא ובדוקו - דניחא ליה לאיניש לקיומי מצוה בממוניה.	תא שמע, דאמר אביי:											!
אוכלין כל חמש ושורפין בתחלת שש.	תנן התם, רבי מאיר:											◇

◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof

Talmud Navigator

פסחים-אור לארבעה עשר	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אוכלין כל ארבע, ותולין כל חמש, ושרפין בתחלת שש.	רבי יהודה:										◆	◇
דכולי עלמא מיהא חמץ משש שעות ולמעלה, אסור, מנלן?											^	◇
תרי קראי כתיבי, כתיב (שמות יב) שבעת ימים שאור לא ימצא בבתיכם וכתיב (שמות יב) אך ביום הראשון תשביתו שאר מבתיכם. הא כיצד? לרבות ארבעה עשר לביעור.	אבוי:										!	◇
ואימא: לרבות לילי חמשה עשר לביעור, דסלקא דעתך אמינא: ימים כתיב, ימים - אין, לילות - לא, קא משמע לן: אפילו לילות.											ג	
הוא לא איצטריכא ליה, דהא איתקש השבתת שאור לאכילת חמץ, ואכילת חמץ לאכילת מצה. השבתת שאור לאכילת חמץ - דכתיב (שמות יב) שבעת ימים שאר לא ימצא בבתיכם כי כל אכל מחמצת ונכרתה. ואכילת חמץ לאכילת מצה - דכתיב (שמות יב) כל מחמצת לא תאכלו בכל מושבתיכם תאכלו מצות (וגו') וכתיב ביה במצה (שמות יב) בערב תאכלו מצת.											!	
ואימא לרבות ליל ארבעה עשר לביעור											ג	
ביום כתיב.											!	
ואימא מצפרא											ג	
אך חלק.											!	
מצינו ארבעה עשר שנקרא ראשון, שנאמר (שמות יב) בראשון בארבעה עשר יום להדש.	דבי רבי ישמעאל תנא:										!	◇
ראשון - דמעיקרא משמע, דאמר קרא (איוב טו) הראשון אדם תולד.	רב נחמן בר יצחק:										!	◇
אלא מעתה, (ויקרא כג) ולקחתם לכם ביום הראשון הכי נמי ראשון דמעיקרא משמע?											ג	◇
שאני התם, דכתיב ושמתם לפני ה' אלהיכם שבעת ימים, מה שביעי - שביעי לחג, אף ראשון - ראשון להג.											!	
הכא נמי כתיב (שמות יב) אך ביום הראשון תשביתו, שבעת ימים מצות תאכלן											ג	◇
אם כן נכתוב קרא ראשון, הראשון למה לי? שמע מינה לכדאמרן.											!	
אי הכי, התם נמי הראשון למה לי?											ג	
ותו: התם דכתיב (ויקרא כג) ביום הראשון שבתון וביום השמיני שבתון אימר ראשון דמעיקרא משמע											ג	◇
שאני התם, דאמר קרא וביום השמיני שבתון מה שמיני - שמיני דחג, אף ראשון - ראשון דחג.											!	
הראשון למה לי?											ג	
למעוטי חולו של מועד.											!	
חולו של מועד מראשון ושמיני נפקא											ג	
איצטריך, סלקא דעתך אמינא: הואיל דכתב רחמנא וביום השמיני, וי"ו מוסיף על ענין ראשון, דאפילו בחולו של מועד - קא משמע לן.											!	
ולא לכתוב רחמנא לא וי"ו ולא ה"א?											ג	
ותו: התם דכתיב (ויקרא כג) ביום הראשון מקרא קדש יהיה לכם ראשון דמעיקרא משמע											ג	
אלא: הני שלשה ראשון מיבעי ליה לכדתני דבי רבי ישמעאל.											!	◇
בשכר שלשה ראשון זכו לשלשה ראשון - להכרית זרעו של עשו, לבנין בית המקדש, ולשמו של משיח. להכרית זרעו של עשו - דכתיב - (בראשית כה) ויצא הראשון אדמוני כלו כאדרת שער. ולבנין בית המקדש - דכתיב (ירמיהו יז) כסא כבוד מרום מראשון מקום מקדשנו. ולשמו של משיח - דכתיב (ישעיהו מא) ראשון לציון הנה הנה הנם.	דתנא דבי רבי ישמעאל:										!	◇
(שמות לד) לא תשחט על חמץ דם זבחי - לא תשחט הפסח ועדיין חמץ קיים.	רבא אמר מהכא:										!	◇

disputants- חולקים- statement
challenge- קושיא- question
answer- תירוץ- answer
proof- ראיה- proof

central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה
insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת-
story מעשה- story

מקרא- key:

Talmud Navigator

פסחים אור לארבעה עשר	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ		
ואימא: כל חד וחד כי שחיט									ז														ה.
זמן שחיטה אמר רחמנא.									!														ה.
אך ביום הראשון תשביתו שאר מבתים - מערב יום טוב, או אינו אלא ביום טוב עצמו - תלמוד לומר לא תשחט על חמץ דם זבחי - לא תשחט את הפסח ועדיין חמץ קיים, דברי רבי ישמעאל.	תניא נמי הכי: [רבי ישמעאל]																						ה.
אינו צריך, הרי הוא אומר אך ביום הראשון תשביתו שאר מבתים וכתוב כל מלאכה לא יעשה בהם ומצינו להבערה שהיא אב מלאכה.	רבי עקיבא:																						ה.
אינו צריך, הרי הוא אומר (שמות יב) אך ביום הראשון תשביתו שאר מבתים - מערב יום טוב, או אינו אלא ביום טוב? תלמוד לומר: אך - חלק. ואי ביום טוב עצמו - מי שרי? הא איתקש השבתת שאור לאכילת חמץ, ואכילת חמץ לאכילת מצה	רבי יוסי:																						ה.
שמע מינה מדברי עקיבא תלת	רבא:																						ה.
שמע מינה: אין ביעור חמץ אלא שריפה																							ה.
ושמע מינה: הבערה לחלק יצאת																							ה.
ושמע מינה: לא אמרינן הואיל והותרה הבערה לצורך הותרה נמי שלא לצורך.																							ה.
(שמות יב) שבעת ימים שאר לא ימצא בבתים מה תלמוד לומר? והלא כבר נאמר (שמות יג) לא יראה לך שאר [ולא יראה לך חמץ] בכל גבלך.	תנו רבנן:																						ה.
לפי שנאמר לא יראה לך שאר - שלך אי אתה רואה, אבל אתה רואה של אחרים ושל גבוה. יכול יטמין ויקבל פקדונות מן הנכרי - תלמוד לומר לא ימצא.																							ה.
אין לי אלא בכרי שלא כיבשתו, ואין שרוי עמך בחצר. נכרי שכיבשתו ושרוי עמך בחצר מנין? תלמוד לומר: לא ימצא בבתים.																							ה.
אין לי אלא שבבתים, בבורות בשיחין ובמערות מנין? תלמוד לומר: בכל גבלך.																							ה.
ועדיין אני אומר: בבתים - עובר משום בל יראה ובל ימצא ובל יטמין ובל יקבל פקדונות מן הנכרי. בגבולין - שלך אי אתה רואה, אבל אתה רואה של אחרים ושל גבוה. מניין ליתן את האמור של זה בזה ושל זה בזה? תלמוד לומר: שאר שאר לגזירה שוה. נאמר שאר בבתים - שאר לא ימצא בבתים ונאמר שאר בגבולין - לא יראה לך שאר. מה שאור האמור בבתים - עובר משום בל יראה ובל ימצא ובל יטמין ובל יקבל פקדונות מן הנכרים, אף שאור האמור בגבולין - עובר משום בל יראה ובל ימצא ובל יטמין ובל יקבל פקדונות מן הנכרים. ומה שאור האמור בגבולין - שלך אי אתה רואה אבל אתה רואה של אחרים ושל גבוה, אף שאור האמור בבתים - שלך אי אתה רואה אבל אתה רואה של אחרים ושל גבוה.																							ה.
אין לי אלא בכרי שלא כיבשתו, ואין שרוי עמך בחצר. נכרי שכיבשתו ושרוי עמך בחצר מנין? תלמוד לומר: לא ימצא בבתים.	אמר מר:																						ה.
כלפי לייא?																							ה.
איפוך.	אביי:																						ה.
לעולם לא תיפוך, וארישא קאי. שלך אי אתה רואה - אבל אתה רואה של אחרים ושל גבוה, אין לי אלא בכרי שלא כיבשתו ואין שרוי עמך בחצר, נכרי שכיבשתו ושרוי עמך בחצר מנין? תלמוד לומר לא ימצא.	רבא																						ה.
והאי תנא מיהדר האיתרא ונסיב לה קרא לאיסורא?																							ה.
משום שנאמר לך לך תרי זימני.																							ה.
יכול יטמין ויקבל פקדונות מן הנכרים - תלמוד לומר לא ימצא.	אמר מר:																						ה.
שלך - אי אתה רואה, אבל אתה רואה של אחרים ושל גבוה	הא אמרת רישא:																						ה.
לא קשיא הא - דקביל עליה אחריות, הא - דלא קביל עליה אחריות.																							ה.
בעירו חמירא דבני חילא מבתייכו, כיון דאילו מיגנג ואילו מיתבידי - ברשותיכו קאי ובעיתו לשלומי - כדילכוני דמי, ואסור.	כי הא דאמר להו רבא לבני מחוזא:																						ה.
הניחא למאן דאמר: דבר הגורם לממון - כממון דמי. אלא למאן דאמר: לאו כממון דמי, מאי איכא למימר?																							ה.
שאני הכא, דאמר לא ימצא.																							ה.

disputants- חולקים- ן central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- ן insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- ן story- מעשה- O	statement- מימרא- ן challenge- קושיא- ן question- שאלה- ן answer- תירוץ- ! proof- ראיה- ן
מקרא- key:	

Talmud Navigator

פסחים-אור לארבעה עשר	מאן דאמר	כ	י	ז	ו	ה	ט	י	א	ה:
הניחא למאן דאמר דבר הגורם לממון לאו כממון דמי - היינו דאיצטריך לא ימצא. אלא, למאן דאמר כממון דמי - לא ימצא למה ליה?	איכא דאמרי:					ז				ה:
איצטריך, סלקא דעתך אמינא: הואיל וכי איתיה - הדר בעיניה, לאו ברשותיה קאי - קמשמע לן.						!				ו.
בהמת ארנונא חייבת בבכורה או אין חייבת בבכורה? כל היכא דמצי מסלק ליה בזווי - לא קא מיבעיא לן דחייב, כי קא מיבעיא לן - היכא דלא מצי מסלק ליה בזווי, מאי?	בעו מיניה מרבא:							א	ן	ו.
פטורה.	אמר להו: [רבא]					!				ו.
חייבת	והתניא:					ז				ו.
התם - דמצי מסלק ליה.						!				ו.
בהמת ארנונא פטורה מן הבכורה, ואף על גב דמצי מסלק ליה. עיסת ארנונא - חייבת בחלה, ואף על גב דלא מצי מסלק ליה. מאי טעמא - בהמה אית לה קלא, עיסה לית לה קלא.	איכא דאמרי, אמר רבא:					!				ו.
נכרי שנכנס לחצירו של ישראל ובציקו בידו - אין זקוק לבער. הפקידו אצלו - זקוק לבער. יחד לו בית - אין זקוק לבער, שנאמר לא ימצא.	תנו רבנן:								ן	ו.
מאי קאמר?								א		ו.
ארישא קאי, והכי קאמר: הפקידו אצלו - זקוק לבער, שנאמר לא ימצא.	רב פפא:					!			ן	ו.
לעולם אסיפא קאי, והכי קאמר: יחד לו בית - אין זקוק לבער, שנאמר לא ימצא בבתיכם - והא לאו דידיה הוא, דנכרי כי קא מעייל - לביתא דנפשיה קא מעייל.	רב אשי:					!			ן	ו.
למימרא דשכירות קניא?						ז				ו.
אף במקום שאמרו להשכיר - לא לבית דירה אמרו, מפני שמכניסין לתוכו עבודה זרה.	והתנן:					ז				ו.
ואי סלקא דעתך דשכירות קניא, כי קא מעייל - לביתיה דנפשיה קא מעייל						ז				ו.
שאני הכא, דאפקיה רחמנא בלשון לא ימצא - מי שמצוי בידך, יצא זה שאינו מצוי בידך.						!				ו.
המוצא חמץ בביתו ביום טוב - כופה עליו את הכלי.	רב יהודה אמר רב:								ן	ו.
אם של הקדש הוא - אינו צריך. מאי טעמא - מיבדל בדילי מיניה.	רבא:								ן	ו.
חמצו של נכרי - עושה לו חמיצה עשרה טפחים משום היכר, ואם של הקדש הוא - אינו צריך. מאי טעמא - מיבדל בדילי אינשי מיניה.	ואמר רב יהודה אמר רב:								ן	ו.
המפרש והיוצא בשיירא, קודם שלשים יום - אין זקוק לבער, תוך שלשים יום - זקוק לבער	ואמר רב יהודה אמר רב:								ן	ו.
הא דאמרת תוך שלשים יום זקוק לבער - לא אמרן אלא שדעתו לחזור, אבל אין דעתו לחזור - אין זקוק לבער.	אביי:								ן	ו.
ואי דעתו לחזור, אפילו מראש השנה נמי?	אמר ליה רבא:					ז				ו.
הא דאמרת קודם שלשים יום אין זקוק לבער - לא אמרן אלא שאין דעתו לחזור, אבל דעתו לחזור - אפילו מראש השנה זקוק לבער.	אלא אמר רבא:								ן	ו.
ואזדא רבא לטעמיה									ן	ו.
העושה ביתו אוצר, קודם שלשים יום - אין זקוק לבער, תוך שלשים יום - זקוק לבער. וקודם שלשים נמי לא אמרן אלא שאין דעתו לפנותו, אבל דעתו לפנותו - אפילו קודם שלשים יום נמי זקוק לבער.	דאמר רבא:								ן	ו.
הני שלשים יום מאי עבידתייהו?								א		ו.
שואלין ודורשין בהלכות הפסח קודם הפסח שלשים יום	כדתניא: [ת"ק]					ז		!	ן	ו.
שתי שבתות.	רבן שמעון בן גמליאל:					ז		!	ן	ו.
מאי טעמא דתנא קמא								א		ו.
שהרי משה עומד בפסח ראשון ומזהיר על הפסח שני, שנאמר (במדבר ט) ויעשו בני ישראל את הפסח במועדו, וכתוב (במדבר ט) ויהי אנשים אשר היו טמאים לנפש אדם.						!			ן	ו.

◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

Talmud Navigator

פסחים-אור לארבעה עשר	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ורבן שמעון בן גמליאל?			ז									
אידי דאיירי במילי דפסחא, מסיק להו לכל מילי דפסחא.	אמר לך: [רשב"ג]	!										
מאי טעמא דרבן שמעון בן גמליאל?				^								
שהרי משה עומד בראש החדש ומזוהר על הפסח, שנאמר (שמות יב) החדש הזה לכם ראש חדשים, וכתוב דברו אל כל עדת ישראל לאמר בעשר לחדש הזה ויקחו להם איש שה לבית אבת וגו'.			!							◇		
ממאי דבריש ירחא קאי? דילמא בארבעה בירחא או בחמשה בירחא קאי?			ז									
מהכא, (במדבר ט) וידבר ה' אל משה במדבר סיני בשנה השנית בחדש הראשון, וכתוב: (במדבר ט) ויעשו בני ישראל את הפסח במועדו.	אלא אמר רבה בר שימי משמיה דרבינא:		!									
הכא נמי, ממאי דבריש ירחא קאי? דילמא בארבעה בירחא או בחמשה בירחא קאי?			ז									
אתיא מדבר במדבר. כתיב הכא במדבר סיני וכתוב התם (במדבר א) וידבר ה' אל משה במדבר סיני באהל מועד באחד לחדש השני. מה להלן בראש חדש - אף כאן בראש חדש.	רב נחמן בר יצחק:		!									
וניכתוב ברישא דחדש ראשון, והדר ניכתוב דחדש שני?			ז									
זאת אומרת אין מוקדם ומאוחר בתורה.	רב מנשיא בר תחליפא משמיה דרב:		!									
לא אמרן אלא בתרי ענייני, אבל בחד עניינא, מאי דמוקדם - מוקדם, ומאי דמאוחר - מאוחר. דאי לא תימא - הכי - כלל ופרט אין בכלל אלא מה שבפרט דילמא פרט וכלל הוא. ותו, פרט וכלל - נעשה כלל מוסף על הפרט דילמא כלל ופרט הוא.	רב פפא:									◇		
אי הכי, אפילו בתרי ענייני נמי?			ז									
הניחא למאן דאמר: כלל ופרט המרוחקין זה מזה - אין דנין אותו בכלל ופרט - שפיר.			!									
אלא למאן דאמר דנין, מאי איכא למימר?			ז									
אפילו למאן דאמר דנין, הני מילי - בחד עניינא, אבל בתרי ענייני - אין דנין.			!									
הבדוק צריך שיבטל.	רב יהודה אמר רב:									◇		
מאי טעמא?										^		
אי נימא משום פירורין										!		
הא לא חשיבי										ז		
וכי תימא: כיון דמינטר להו אגב ביתיה חשיבי										!		
סופי תאנים ומשמר שדהו מפני ענבים, סופי ענבים ומשמר שדהו מפני מקשאות ומפני מדלעות, בזמן שבעל הבית מקפיד עליהן - אסורין משום גזל וחייבין במעשר, בזמן שאין בעל הבית מקפיד עליהן - מותרין משום גזל ופטורין משום מעשר	והתניא:		ז									
גזירה שמא ימצא גלוסקא יפה ודעתיה עילויה.	רבא:									!		◇
וכי משכחת ליה לבטליה										ז		
דילמא משכחת ליה לבתר איסורא, ולא ברשותיה קיימא, ולא מצי מבטיל.										!		◇
שני דברים אינן ברשותו של אדם ועשאן הכתוב כאילו ברשותו, ואלו הן: בור ברשות הרבים, וחמץ משש שעות ולמעלה.	דאמר רבי אלעזר:									!		
וניבטליה בארבע, וניבטליה בחמש										ז		
כיון דלאו זמן איסורא הוא, ולא זמן ביעורא הוא - דילמא פשע ולא מבטל ליה.										!		◇
וניבטליה בשית										ז		

ז.

◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof

Talmud Navigator

פסחים-אור לארבעה עשר	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
כיון דאיסורא דרבנן עילויה - כדאורייתא דמיא, ולא ברשותיה קיימא, ולא מצי מבטיל.												◇
המקדש משש שעות ולמעלה, אפילו בחיטי קורדנתא - אין חוששין לקידושין.	דאמר רב גידל אמר רבי חייא בר יוסף אמר רב:											!
ולבתר איסורא לא מצי מבטיל ליה?												?
היה יושב בבית המדרש ונוצר שיש חמץ בתוך ביתו - מבטלו בלבו, אחד שבת ואחד יום טוב.	והא תניא:											◇
בשלמא שבת - משכחת לה, כגון שחל ארבעה עשר להיות בשבת. אלא יום טוב - בתר איסורא הוא												?
הכא בתלמיד יושב לפני רבו עסקינן, ונוצר שיש עיסה מגולגלת בתוך ביתו, ומתיירא שמא תחמיץ קדים ומבטיל ליה מיקמי דתחמיץ.	רב אחא בר יעקב:											!
היה יושב בתוך בית המדרש, שמע מינה.	דיקא נמי, דקתני:											■
הפת שעפשה, כיון שרבתה מצה - מותרת	רבה בר רב הונא אמר רב:											◇
היכי דמי?												^
אילימא דידע בה דחמץ היא												!
כי רבתה מצה מאי הוי?												?
אלא, דלא ידעינן בה אי חמץ הוא אי מצה הוא												◇
מאי איריא כי רבתה מצה? אפילו כי לא רבתה מצה נמי, נזיל בתר בתרא												?
מעוה שנמצאו לפני סוחרי בהמה - לעולם מעשר, בהר הבית - חולין, בירושלים, בשעת הרגל - מעשר, בשאר ימות השנה - חולין.	מי לא תנן:											■
מאי טעמא - הואיל ושוקי ירושלים עשויין להתכבד בכל יום.	ואמר רב שמעיה בר זירא:											■
אלמא אמרינן: קמאי קמאי אזלי ליה, והני אחריני ניהו. הכא נמי - נימא: קמא קמא אזיל, והאי דהאידינא הוא												?
שאני הכא, דעיפושה מוכיח עילויה.												◇
אי עיפושה מוכיח עילויה - כי רבתה מצה מאי הוי?												?
לא תימא שרבתה מצה, אלא אימא: שרבו ימי מצה עילויה.	רבה:											◇
אי הכי פשיטא												?
לא צריכא, דעיפושה מרובה. מהו דתימא: כיון דעיפושה מרובה - איגליא מילתא דודאי חמץ מעליא הוא, קא משמע לן: כיון שרבו ימי מצה עילויה, אמרינן: כל יומא ויומא נהמא חמימא אפה, ושדא עילויה ועפשא ומי אזלינן בתר בתרא?												◇
תיבה שנשתמשו בה מעות חולין ומעות מעשר, אם רוב חולין - חולין, אם רוב מעשר - מעשר.	והא תניא, רבי יוסי בר יהודה:											■
ואמאי? ליזיל בתר בתרא												◇
הכא במאי עסקינן - כגון שנשתמשו בה מעות חולין ומעות מעשר, ואין יודע איזה מהן בסוף.	רב נחמן בר יצחק:											!
כגון שנשתמשו בה ציבורין ציבורין.	רב זביד:											!
כגון דאישתכח בגומא.	רב פפא:											!
הבדוק צריך שיברך.	רב יהודה:											■
מאי מברך?												^

◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

פסחים-אור לארבעה עשר		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
לבער חמץ.	רב פפי אמר משמיה דרבא:								◆	!		◊
על ביעור חמץ.	רב פפא אמר משמיה דרבא:								◆	!		◊
בלבער - כולי עלמא לא פליגי דודאי להבא משמע, כי פליגי - בעל ביעור.									■			
מעיקרא משמע	מר סבר: [רב פפי- רבא]								◆	■		
להבא משמע.	ומר סבר: [רב פפי- רבא]								◆	■		
ברוך אשר קדשנו במצותיו וצונו על המילה	מיתיבי:								■	ז		◊
התם היכי נימא? נימא למול - לא סגיא דלאו איהו מהיל?									!			
אבי הבן מאי איכא למימר?									ז			
איך הכי נמי.									!			
ברוך אשר קדשנו במצותיו וצונו על השחיטה.	מיתיבי:								■	ז		◊
התם נמי, היכי נימא? נימא לשחוט - לא סגיא דלאו איהו שחט?									!			
פסח וקדשים מאי איכא למימר?									ז			
איך הכי נמי.									!			
העושה לולב לעצמו מברך שהחיינו וקימנו והגיענו לזמן הזה. נטלו לצאת בו אומר אשר קדשנו במצותיו וצונו על נטילת לולב.	מיתיבי:								■	ז		◊
שאני התם, דבעידנא דאגבהה נפק ביה.									!			
אי הכי, לצאת בו? יצא בו מיבעי ליה									ז			
איך הכי נמי, ומשום דקא בעי למיתנא סיפא לישב בסוכה תנא רישא נמי לצאת בו.									!			
העושה סוכה לעצמו אומר: ברוך אתה ה' שהחיינו וקימנו והגיענו לזמן הזה. נכנס לישב בה אומר: ברוך אשר קדשנו במצותיו וצונו לישב בסוכה.	דקתני סיפא:								!	■		
והלכתא: על ביעור חמץ.										■		◊
דכולי עלמא מיהא, מעיקרא בעינן לברוכי, מנלן?										^		
כל המצות מברך עליהן עובר לעשייתן.	דאמר רב יהודה אמר שמואל:								!			◊
מאי משמע דהאי עובר לישנא דאקדומי הוא?										^		
דאמר קרא (שמואל ב, יח) וירץ אחימעץ דרך הככר ויעבר את הכושי.	רב נחמן בר יצחק:								!			
מהכא, (בראשית לג) והוא עבר לפניהם. ואי בעית אימא: מהכא, (מכה ב) ויעבר מלכם לפניהם וה' בראשם.	אביי								!			
חוצ מן הטבילה ושופר.	בי רב:									■		
בשלמא טבילה - דאכתי גברא לא חזי, אלא שופר מאי טעמא?									ז			
וכי תימא: משום דילמא מיקלקלא תקיעה.									!			
אי הכי - אפילו שחיטה ומילה נמי									ז			
חוצ מן הטבילה בלבד	אלא אמר רב חסדא:									■		◊

disputants-חולקים- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- story-מעשה-O	statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-
מקרא-key:	

פסחים-אור לארבעה עשר		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
טבל ועלה, בעלייתו אומר: ברוך אשר קדשנו במצותיו וצונו על הטבילה.	איתמר-תניא נמי הכי:											■
לאור הנר וכל.												■
מנא הני מילי?												^
למדנו מציאה ממצאיה, ומציאה מחיפוש, וחיפוש מחיפוש, וחיפוש מנרות, ונרות מנר. מציאה ממצאיה - כתיב הכא (שמות יב) שבעת ימים שאר לא ימצא בבתיכם וכתיב התם (בראשית מד) ויחפש בגדול החל ובקטן כלה וימצא. ומציאה מחיפוש דידיה, וחיפוש מנרות - דכתיב (צפניה א) בעת ההיא אחפש את ירושלים בנרות, ונרות מנר, דכתיב (משלי כ) נר ה' נשמת אדם חפש כל חדרי בטן.	רב הסדא:											!
לילי ארבעה עשר בודקים את החמץ לאור הנר, אף על פי שאין ראיה לדבר - זכר לדבר, שנאמר שבעת ימים שאר לא ימצא ואומר ויחפש בגדול החל ובקטן כלה ואומר בעת ההיא אחפש את ירושלים בנרות ואומר נר ה' נשמת אדם חפש.	תנא דבי ישמעאל:											!
מאי ואומר?												^
וכי תימא: האי בעת ההיא קולא הוא, דקאמר רחמנא: לא בדיקנא לה בירושלים בנהורא דאבוקה, דנפיש נהורא טובא, אלא בנהורא דשרגא, דזוטר נהורא טפי, דעון רבה משתכח ועון זוטר לא משתכח - תא שמע: נר ה' נשמת אדם.												!